

Onwaarschijnlijke vrienden (I): Keagan en Trevor

“We hebben een vriendschap gecreëerd die vrij is van oordelen (of hooguit luchthartige oordelen).” In deze serie interviews praten vriendenparen uit verschillende delen van de wereld over hoe zij elkaar hebben ontmoet, wat ze in elkaar waarderen, en hoe zij omgaan met hun verschillen.

2-6-2023

Keagan Chad en Trevor Mofokeng zijn studenten natuurwetenschappen aan de Nelson Mandela Universiteit in Port Elizabeth, Zuid-Afrika.

Hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

Trevor: Ik ontmoette Keagan op de campus via een wederzijdse vriend na een college dat we samen hadden.

Keagan: Dat klopt. Na een college kwam ik samen met de enige persoon van de universiteit die ik destijds kende, en zij stond naast Trevor en een paar anderen die nu mijn vrienden zijn. We kwamen allemaal bij elkaar buiten het gebouw en we praatten een paar minuten en dat is het moment dat ik voor het eerst sprak met Trevor.

Trevor: Het was een kleine groep van ongeveer vijf mensen. We hadden een luchtig gesprek dat over allerlei onderwerpen ging en ik herinner me dat we op een gegeven moment

allemaal handen begonnen te schudden en onszelf voor te stellen als vrienden, een belofte op goed geluk af die we tot op vandaag allemaal hebben gehouden.

Wat maakt jullie onwaarschijnlijke vrienden?

Keagan: Onze rassen maken ons beslist onwaarschijnlijke vrienden.

Trevor: Keagan is wit, en ik ben zwart. Port Elizabeth is een deel van Zuid-Afrika waar ras niet een heel belangrijke factor is, maar het is iets wat in een universitaire omgeving aanwezig blijft, studenten hebben de neiging om groepen te vormen conform hun eigen ras om redenen die voor henzelf belangrijk zijn en Keagan en ik hebben die neiging gewoon getrotseerd.

Keagan: Ik beschouw mezelf als een atheïst, terwijl Trevor een christen is. Ik heb zelf veel over religie van hem

geleerd, en hij heeft me sommige religieuze handelingen uitgelegd, zoals het vasten.

Praten jullie vaak over jullie verschillen?

Trevor: We praten over van alles. Discussies over onze verschillen hebben geen beginpunt: ze vloeien als vanzelf over in andere gesprekken. We spreken niet af om over onze verschillen te praten en als dat toch ter sprake komt, gaan ze even door en stoppen geleidelijk door een gebrek aan gespreksstof of door een gesprek over een ander onderwerp.

Keagen: Het is gemakkelijk om met Trevor over gevoelige onderwerpen te praten, omdat hij niet gemakkelijk wordt beledigd. Sommige mensen zouden de vragen die ik hem over religie stel als een aanval op hun geloof beschouwen, maar hij probeert ze logisch te beantwoorden.

Kun je ons iets vertellen over een keer dat je je overtuigingen met Trevor deelde?

Keagan: Ik herinner me een interessant gesprek over zelfverdediging, zonde, en wraak. We lunchten met een stel andere vrienden. We waren het erover eens dat zelfverdediging acceptabel is in geval van een aanval, om een geliefde te beschermen. Trevor zei echter dat het verkeerd zou zijn om je op een andere dag te wreken omdat dat soort wraak zondig is. Mijn antwoord was dat mijn hoofdmotief zou zijn om het leven van mijn geliefde te wreken, omdat ik niets verschuldigd ben aan een hogere macht. Trevor legde de gevolgen van mijn acties uit in het licht van dat soort situaties en verwees daarbij naar zonde, het hiernamaals en de wetenschap erachter. We hebben dat verschil

nooit opgelost omdat het gesprek werd onderbroken.

Denk je dat jullie vriendschap betere mensen van jullie heeft gemaakt?

Keagan: Beslist. Ik heb geleerd hoe ik moet omgaan met nieuwe mensen, wat ik gewoonlijk veel moeilijker vond.

Trevor: En Keagan heeft me een paar handige sociale vaardigheden geleerd en hij heeft mijn kennis verbreed over hoe ik bepaalde onderwerpen moet benaderen, en hoe ik advies moet geven over intieme dingen. Ik geloof dat dit me een veel betere vriend heeft gemaakt.

Interessant. Kun je een voorbeeld geven van een vaardigheid die je van Keagan hebt geleerd?

Trevor: Als natuurwetenschapper heb ik veel atheïstische vrienden, inclusief Keagan. Een gesprek met hem is een soort referentiepunt geworden voor andere gesprekken met atheïstische vrienden of mensen van andere geloofsovertuigingen. We hadden een twistgesprek en hij bracht ter sprake dat sommige natuurwetenschappers en atheïsten moeite hebben om te geloven in een hogere macht, omdat ze bang zijn voor een wezen dat superieur is aan mensen. Zij willen het gevoel hebben dat ze de controle hebben. Dat inzicht hielp me om goede gesprekken te hebben met anderen en om mijn woorden zorgvuldig te kiezen om het beledigen van anderen te vermijden.

Het is duidelijk dat jullie elkaars gezichtspunten respecteren

Keagan: Ja, dat doen we. Als we praten over religie, vertel ik mijn

inzichten en overtuigingen waarop hij antwoordt met die van hem of zijn bevestiging. Hoewel ik veel over religie van hem heb geleerd, hou ik toch vast aan mijn eigen meningen als atheïst.

Trevor: We krijgen veel commentaar van andere mensen, dus we hebben een soort oordeelvrije omgeving (of “hooguit met een luchthartig oordeel”) gecreëerd in onze vriendschap, wat maakt dat ik bij hem helemaal op mijn gemak ben.

Hoe?

Trevor: Keagan is een goede luisteraar en een tamelijk gemakkelijke persoon om open tegen te zijn. Hij is een erg ruimdenkende en vrolijke jongen, dus onze gesprekken klinken nooit erg zwaar. We zijn ook erg open tegen elkaar over intieme of persoonlijke dingen, iets wat veel jonge mannen niet zijn.

Welk advies zou je geven aan andere jongemannen die een diepe vriendschap zoals die van jullie willen aangaan?

Keagan: Ik zou zeggen dat het altijd gemakkelijker is om iemand te vertellen over waar je bang voor bent dan om alleen het gewicht op je schouders te dragen. We praten vaak over de stressfactoren waar we in het leven mee te maken hebben, zoals het universiteitswerk, en we zijn tamelijk open over persoonlijke ervaringen waarover meestal moeilijk wordt gesproken. Veel van de gesprekken bieden veel verlichting.